అట్లు భావించుట వలన బ్రహ్మము చైతన్య స్వరూపమైతే, జగత్తు జడమవు తుంది. ఆత్మ లేక స్వరూపము శుద్ధ చైతన్యము, అట్టి ఆత్మ కన్న భిన్నముగా రెండవ వస్తువునకు అనగా అహంకారమునకు ఉనికియే లేదను సంగతి అర్థమైతే భేదబుద్ధి నశించి ఆత్మ బుద్ధి కలుగుతుంది. అదియే 'తత్త్వమసి' అను మహా వాక్య సారము.

చావలి సూర్యనారాయణ మూర్తి

టీచర్, అమలాపురం

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 16-10-05, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఉన్నదంతా భగవంతుడే, అంతా ఆయన చేతిలోనే ఉంది. ఈ శరీరం ఎక్కడ జన్మించాలి, ఎప్పుడు మరణించాలి, ఈ శరీరం ఏ ప్రారబ్ధం అనుభవించాలి ఇవిఅన్నీ మనచేతిలో లేవు, భగవంతుడి చేతిలో ఉంది. అందుచేత కోరికలు లేకుండా మన పని మనం శ్రద్ధగా చేసు కొంటూపోవాలి. సంతోషం, దుఃఖం, ద్వేషం, వైరం ఇవి ఏమీ పనికిరావు. జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకొంటూ రోజూ దుఃఖంలో ఉండకండి. మీరు ఇతరులను భయపెట్టవద్దు, ఇతరులను చూసి మీరు భయపడకండి, ఈరకంగా జీవించేవాడు నాకు ఇష్టుడు, నా దయకు పాత్రుడు అవుతాడు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనస్సు పూర్తిగా అణిగిపోతే భగవంతుడు చెప్పిన విషయాలు స్పష్టంగా మనకు అవగాహనలోనికి వస్తాయి, మనకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. ప్రారబ్దాన్ని బట్టి దేహం వస్తుంది, అది ఎప్పుడు జన్మించాలో, ఎప్పుడు మరణించాలో అది నీచేతిలో లేదు. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తుంది. మనస్సులో వచ్చే వికారములను మోయకుండా, అది తీసుకొని వచ్చే అలజడిని పట్టించుకోకుండా, ఇవిఅన్నీ జీవలక్షణాలు అని గుర్తించి, ఎవడైతే నా పాదాలను ఆశ్రయిస్తున్నాడో వాడికి నా దయ కలుగుతుంది అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. మనం ఏదైనా సాధించాలి అనుకొన్నప్పుడు అది చాలా నెమ్మదిగా వస్తుంది, దానికి ప్రిపరేషన్ అవసరం. మనం ఇల్లు కట్టాలి అనుకొన్నప్పుడు దానికి సిమ్మెంట్, ఐరన్, ఇటుకలు ఇవి అన్నీ కావాలి, దానికి ఎంతో కొంత పని ఉంటుంది, కొంత టైము పడుతుంది కదా. అలాగే నీవు ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి కొంత ప్రిపరేషన్ అవసరం, దానికి కొంత టైము పడుతుంది, నీవు తప్పనిసరిగా

పొందుతావు కాని నీవు శాంతి, ధైర్యం ఈ రెండూ విడిచిపెట్టకుండా సాధన చేయాలి. అప్పుడు నీవు పొందవలసింది పొందుతావు, దానికోసం వేగిరపడకూడదు. మన చేతిలో ఉన్న పనిని అంకితభావంతో, హృదయ పూర్వకంగా, కపటం లేకుండా చేయాలి. మన స్వభావం ఎలా ఉంది అని మన గురించి మనం విచారణ చేసుకోము, ఇతరులు ఎటువంటివారు అని వారి గురించి విచారణ చేస్తాము, అదే మాయ. పోనీ వారు ఎటువంటివారో అంచనావేసే శక్తి మనకు ఉందా అంటే అదీ లేదు, మంచిని చెడ్డ అనుకొంటాము, చెడ్డను మంచి అనుకొంటాము. ఉన్న దానిని లేదు అనుకొంటాము, లేనిదానిని ఉంది అనుకొంటాము. మనకు ఏది మంచో, ఏది చెడ్డో తెలియటం లేదు. ఎదుటి మనిషిని మీరు కరెక్టుగా అంచనా వేయగలిగితే మీరు తెలివైనవారు అంటారు, కాని దానివలన మీకు కలిసివచ్చేది ఏమీలేదు, ఎదుటివాడి గురించి తెలుసుకోవటానికి మీరు చేసే ప్రయత్నం, మీ గురించి మీరు తెలుసుకోవటానికి చేస్తే మహాజ్ఞాని అవుతారు. మీ శక్తిని ఎందుకు వ్యర్థం చేసుకొంటారు. నీ స్వరూపం ఏమిటో నీవు తెలుసుకొంటే, నీవు ఎలా బాగుపడాలో నేర్చుకొంటే నీవు మహాజ్ఞానివి అవుతావు కదా! అయితే మనకు అదీ చేతకాదు, ఇదీ చేతకాదు.

కోరిక వలన మనకు దుఃఖం వస్తుంది, ఏ రకమైన కోరిక లేకపోతే దుఃఖం లేదు. అందరితోను మంచిగా ఉండవచ్చు, మనకు చేతనయితే సహకారం చేయవచ్చు, సంఘ దోషం పనికిరాదు. అంటే మనస్సుతో ఎవరితోను అనుబంధం పెట్టుకోకూడదు. ఒక్క భగవంతుడితో తప్పించి, ఎవరితో మానసిక అనుబంధం పెట్టుకున్నా మీరు, ఎత్తుకు ఎత్తు దుఃఖం అనుభవించవలసిందే. సంఘదోషం దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. శత్రువులు, మిత్రులు నిజంకాదు. ఇవి అన్నీ మనస్సుకు సంబంధించిన విషయాలు. మిత్రులపట్ల అతిగా ఉండవద్దు, శత్రువుల పట్ల వైరభావం వద్దు. నీవు సమానంగా ఉండటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే మనస్సు పల్చబడి రాలిపోతుంది. అందరిలోను నేను ఉన్నాను, అందరిలో ఉన్న నన్ను ఆరాధిస్తూ ఉంటే, నన్ను స్మరిస్తూ ఉంటే ఈ రాగద్వేషముల నుండి విడుదల పొందుతావు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. తమోగుణం, రజోగుణం తగ్గించుకొని సత్వగుణాన్ని పెంచు కోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. సత్వగుణం పెంచుకోవటానికి తపస్సు అవసరం. స్వార్థం లేకుండా నీవు ఏ పని చేసినా అది యజ్ఞంతో సమానము. మన యజమాని, మనలను

నియమించేవాడు మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, ఆయనను ఎవడైతే చూస్తున్నాడో వాడు నిజమైన చూపులు కలవాడు. మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నా ఆయన మనకు అందటం లేదు. ఎందుచేతనంటే మనకు ఉన్న రూపభావన వలన, నామభావన వలన ఆయన మనకు గోచరించటం లేదు. నేను ఆపని చేసాను, ఈపని చేసాను అని ఆరోపించుకొనే గుణాలు మనకు ఉన్నాయి. రూపభావనను, నామభావనను, ఈ ఆరోపించుకొనే గుణాలను ప్రక్కన పెడితే లోపలఉన్న వస్తువు నీకు గోచరిస్తుంది.

నీవు తరించాలంటే అభ్యాసం, వైరాగ్యం విడిచిపెట్టవద్దు, సత్వగుణాన్ని అభివృద్ధి చేసుకో. నిన్ను బంధించే గొలుసు నీ అహంకారమే అని మర్చిపోతున్నావు. దేహభావన నిన్ను బంధిస్తోంది. నీవు జపం చేసినప్పుడు, ధ్యానం చేసినప్పుడు నీకు తాత్కాలికంగా శాంతిగా ఉన్నట్లు అనిపించినా, దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందే బుద్ధి లోపల ఉన్నప్పుడు మరల దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. భగవంతుని మాటలను ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఉంటే మనం ధర్మమార్గంలో ఉన్నట్లు గుర్తు. మనం ధర్మమార్గంలో ఉంటే అర్థ, కామాలే కాదు మోక్షం కూడా సిద్ధిస్తుంది, శాశ్వతమైన శాంతి లభిస్తుంది. మనకు రోగం వచ్చినప్పుడు మందులు మింగుతాము. ఆ రోగం తగ్గకపోతే డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళి మీ మందులు పనిచేయలేదు అని చెపుతాము. అలాగే మీరు జపం చేసినప్పుడు, ధ్యానం చేసినప్పుడు మీ మనస్సు చల్ల బడుతోందా? లేదా? బుద్ధికి సూక్ష్మత వస్తోందా? లేదా? మన మాట చల్లగా ఉందా? లేదా? మనకు మారుమనస్సు కలుగుతోందా? లేదా? అని చూసుకోవాలి. మనం ఎన్ని మందులు మింగినా రోగం తగ్గకపోతే ఎలా ఉంటుందో, అలాగే మనం ఎన్ని సాధనలు చేసిన మన లోపల మార్పు రాకపోతే అదే గతి పడుతుంది. ఎవడైనా నిన్ను స్తోత్రం చేసినా, నిన్ను నిందించినా నీ మనస్సులో చాపల్యం లేదు అనుకో, నీ నిదానంలో నువ్వు ఉన్నావు అనుకో అప్పడు నీవు భగవంతుడి దయకు పాత్రుడవుతావు. మనస్సును ఎలా నిగ్రహించాలో తెలుసుకొన్నాక, మనస్సును నిగ్రహించటానికి ప్రాక్టీసుచేయాలి కదా. ప్రాక్టీసుచేయటం మానేసి, జీవిస్తూ ఉంటే ఏదో రోజు శరీరానికి మరణం వస్తుంది, ఇంక మనోనిగ్రహం ఎలా కలుగుతుంది. ఇది మంచి అని మనం అనుకొన్నప్పడు దానిని ప్రాక్టీసుచేయటం నేర్చుకోవాలి. సాధన లేకుండా సిద్ధి కలుగదు. దేవాలయానికి వెళ్ళినప్పుడు మాకు భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములు

ప్రసాదించు అని భగవంతుడిని మనలో ఎంతమంది అడుగుతున్నాము. ఈవేళ పచ్చగా ఉండి, రేపు ఎండిపోయే వాటిని మనం అడుగుతాము. మనకు ఏది మంచిదో తెలియని పరిస్థితిలో ఉన్నాము.

ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనలో నేను ప్రయాణించే మార్గం సరిగా ఉందా? లేదా? ఆ తపన, వివేకం ఉందా? లేదా? అది మీరు అనుగ్రహించండి అని ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. నీకు ఉన్న భక్తి నిజమైతే, ఆ తపన నిజమైతే నీ తపనే నీకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది అంటున్నారు భగవాన్. మన కోరికను బట్టి ఏదీ రాదు, మన అర్హతను బట్టి యోగ్యతను బట్టి వస్తుంది. నీకు అధికారం వచ్చే యోగ్యత ఉంది అనుకో, ధనం వచ్చే యోగ్యత ఉంది అనుకో అది నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా వస్తుంది. భగవంతుడికి పక్షపాతం లేదు, నీ అర్హతను బట్టి ఇస్తాడు, ఒకరు అంటే ఇష్టం, ఒకరు అంటే అయిష్టం ఆయనకు లేదు. ఎవడి సహాయం వలన నీ ఇంద్రియాలు, బుద్ధి పనిచేస్తున్నాయో వాడిని నీ ఇంద్రియాలు, బుద్ధి తెలుసుకోలేవు. ఇవి అణిగిపోతే అది తెలియబడుతుంది. అది తెలుసుకొనే వస్తువుకాదు, అది తెలియబడు తుంది. చంటిపిల్లవాడి చేతిలో ఏదైనా వస్తువు ఉంది అనుకోండి. వాడికి ఇవ్వటం ఇష్టం లేకపోతే ఆ పిల్లవాడి దగ్గర నుండి వస్తువును తీసుకోలేము. వాడికి ఇవ్వాలని బుద్ధి కలిగింది అనుకోండి మనం చేయి చాపిన వెంటనే ఇచ్చేస్తాడు. దేవుడు కూడా అంతే. నాకు మోక్షం ఇయ్యి అంటే ఆయన ఇవ్వడు. మనకు అర్హత కలిగినప్పుడు ఆయనే ఇస్తాడు. నీ మనస్సు భక్తిలో కరిగిపోయేటంత తీవ్రంగా దానిని కాంక్షించాలి. మనకు అరుణాచలం అంటే ఇష్టం అనుకోండి, మన మనస్సు దానిని అంటిపెట్టుకొని ఉండాలి. అరుణాచలాన్ని స్మరించగా స్మరించగా మనస్సు యొక్క చాపల్యం ఆగిపోయి అది అణిగిపోతుంది.

మీరు శారీరక బాధను అనుభవించగలరు కాని మానసిక అశాంతిని భరించలేరు. శారీరక బాధకంటే మనస్సులో వచ్చే అశాంతి భరించటం చాలా కష్టం. మీకు ఉన్న ధనాన్ని, పదవిని ఎలా కాపాడుకొంటున్నారో అంతకంటే ఎక్కువగా మానవుడు శాంతిని, ధైర్యాన్ని కాపాడుకోవాలి. ఈ రెండింటిని కాపాడుకోకపోతే మీ భక్తి నిలబడదు. మనస్సు అణుగుతూ ఉంటే మీకు మౌనంగా ఉండాలని అనిపిస్తుంది. మనస్సుకు ఏకాగ్రత, పవిత్రత, ధ్యానబలం వచ్చే కొలది మౌనస్థితి వస్తుంది. ఆ మౌనంలో నుండి శక్తి, కాంతి, శాంతి, జ్ఞానం ఉదయిస్తాయి. మౌనం అంటే నోరు మూసుకొని కూర్చోవటం కాదు, మనస్సు అణగటం

మౌనం. నీవు దేహం కాదు, నీవు కర్తవు కాదు. దేహం నేను అని అనుకోవటం వలన నేను కర్తను అనుకొంటున్నావు. దేహం నీవు కాదని తెలిసినప్పడు నీకు కర్తృత్వబుద్ధి నశిస్తుంది. బాహ్యంగా మీకు ఏదైనా చెడ్డ జరిగినా కంగారు పడకండి, ఒక మంచికోసం అది అలా జరిగింది. అది ఎందుకు జరిగిందో మీకు తెలియక పోవచ్చు. మీ కళ్ళకు కనబడకపోవచ్చు, ఆ సంఘటన భవిష్యత్‌లో మీకు మంచిని తీసుకొని రావచ్చు. అది గ్రహించే శక్తి మీకు లేక ఆందోళన వస్తోంది.

మంగలి కత్తితో నీ నెత్తిమీద ఉన్న జుట్టు అంతా ఎలా గొరిగేస్తాడో అలాగే జ్ఞానం అనే కత్తితో నీ లోపల ఉన్న అజ్ఞానాన్ని గొరిగెయ్యి. అప్పడు లోపల ఉన్న బ్రహ్మం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది అని ముండకోపనిషత్‌లో చెప్పాడు. అంతా ఈశ్వరుడే. నీ దేహ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నీకు కొంత కేటాయిస్తాడు, ఏదీ నీది కాదు కాని ఈ పొలం నాది, ఈ ఇల్లు నాది అని నీవు అనుకొంటూ ఉంటావు. నీవు ఏమి చేయాలి అంటే నీవు ఏదైనా తింటూ ఉంటే అది ఈశ్వరుడిదే అనుకొని తిను, నీవు ఎవరికైనా ఏదైనా ఇస్తున్నావు అనుకో, అది ఈశ్వరుడిదే, ఆయనది ఆయనకే ఇస్తున్నాను అనుకొని ఇయ్యి. ఇంక నీ ప్రమేయం ఏముంది? ఏమీ లేదు. కాని ఏదో ఉంది అని నీవు అనుకొంటున్నావు కాబట్టి అక్కడ నుండి నీకు అహంకారం, మమకారం ప్రారంభమవుతున్నాయి. ఇది అంతా భగవంతుడిదే అని సూక్ష్మబుద్ధితో అర్థం చేసుకొని, ఇది అంతా ఆయనదే అని అనుభవించు, నాది అనుకొని అనుభవించవద్దు. నేను బ్రహ్మంచేతిలో ఒక పనిముట్టును మాత్రమే అని గుర్తుంచుకో. నీవు నిమిత్తమాత్రంగా ఉన్నావు, పని నాది, గౌరవం నీది అర్జునా అని పరమాత్మ చెప్పాడు. అంతర్యామి యొక్క శక్తి, జ్ఞానం, వ్యాపకత్వం, యజమానత్వం ఇవిఅన్నీ నీకు అవగాహన కాకపోవటం వలన నేను ఏదో చేస్తున్నాను అని అనుకొంటున్నావు. ఈశ్వరుడిని శరణు వేడుకో, అంతటా ఉన్న వాడు ఆయనే. ఈశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయించకుండా ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇవ్వడు. మనలను ఆడించేవాడు ఈశ్వరుడే, చేసేది అంతా ఆయనే. మనకు కర్తృత్వం లేదు అనుకోండి ఎప్పడో శరీరం మరణించాక స్వర్గానికి వెళ్ళటం కాదు, ఇప్పడే ఇక్కడే మీ దుఃఖం అంతా ఆరిపోతుంది. లోపల ఉన్న సుఖసముద్రం పొంగి నీ సహస్రారాన్ని ముంచు తున్నప్పడు స్వర్గం ఇస్తాను అన్నా వద్దు అనిపిస్తుంది, అట్టిది హృదయంలో ఉన్న శాంతి, ఆనందం. ఓ భగవంతుడా! నేను కటికచీకటిలో ఉన్నాను. నీ దయను చూపించి చీకటిలో

నుండి వెలుతురు లోనికి తీసుకొని వెళ్ళు, మృత్యువులో నుండి అమృతత్వంలోనికి తీసుకొని వెళ్ళు, అజ్ఞానంలో నుండి జ్ఞానం లోనికి తీసుకొనివెళ్ళు అని ప్రార్థిస్తున్నాడు. ఈశ్వరుని యొక్క శక్తి మనకు తెలియకపోవటం వలన మనకు భయం వస్తోంది, దుఃఖం వస్తోంది.

దేవుడికి శరీరం ఉందా? అని అడుగుతున్నారు. ముందు నీకు శరీరం ఉందో, లేదో చూసుకో? అన్నారు భగవాన్. నాకు శరీరం ఉంది అన్నాడు. నిద్రలో నీకు శరీరం కనబడుతోందా? అని అడిగారు. నిద్రలో ఈ శరీరం ఉందని, ఈ లోకం ఉందని నాకు తెలియటం లేదు అన్నాడు. నీకే దేహం లేనప్పుడు దేవుడికి దేహం ఏమిటి? అన్నారు. అందరూ ఏమనుకొంటున్నారు అంటే మేము ఏదో చేసేస్తున్నాము, ఎవరినో ఉద్ధరిస్తున్నాము, బరువు మోస్తున్నాము అనుకొంటున్నారు, అదే మీ దుఃఖానికి కారణం. నేను భగవంతుడిని ప్రేమిస్తున్నాను, ప్రేమించటం మంచిదే కదా! అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. భగవంతుడిని ప్రేమించటం మంచిది కాదు అని ఎవరైనా అన్నారా? నేను భగవంతుడిని ప్రేమిస్తున్నాను అనటంలో ద్వయీభావం ఉంది, దేవుడు వేరు, నేను వేరు అనే భావన వస్తోంది. దేహం లోపల నేను ఉన్నాను, నాకు బయట ప్రపంచం ఉంది, ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడు అని, ఇది అంతా నీ మనస్సు కల్పిస్తోంది. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు, అదే బ్రహ్మం, అదే పరమాత్మ. కల్పనకు ఏదైతే కారణమో అది అణిగినప్పుడు ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. మీ అమ్మాయిని మీరు ప్రేమిస్తున్నారు అనుకోండి. అది ఎప్పుడైనా తిట్టింది అనుకోండి, ఆ ప్రేమ అంతా పోతుంది. కాని మిమ్మల్ని మీరు ఎప్పుడూ ప్రేమించుకొంటున్నారు, దానికి కారణం ఏమిటి? దానికి కారణం మీరు ఒక్కరే నిజం, మీ లోపల ఉన్నదే నిజం. జీవుడి వేషంలో నేను ఉన్నాను, దేవుడి వేషంలో నీవు ఉన్నావు. నీ వేషం నీవు తీసేస్తే, నా వేషం నేను తీసేస్తే అప్పుడు ఉన్నదేదో ఉంటుంది, అదే బ్రహ్మం. అక్కడ మనం ఐక్యమయినప్పుడు ఆనందం శాశ్వతంగా నిలబడుతుంది. మనకు అనుకూలంగా ఉన్న వారిని మంచివారుగా, ప్రతికూలంగా ఉన్నవారిని చెడ్డవారుగా అనుకొంటున్నాము, దానికి కారణం స్వార్థం, వ్యక్తి భావన. మనం ఏదైనా ఒక పని చేస్తూ ఉంటే ఆపని ఎందుకు చేస్తున్నామో నిజంగా గ్రహించగలిగేవాడు ఈశ్వరుడు ఒక్కడే. ఎందుచేతనంటే ఆయన మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. నీ కంటికి కనిపించేవాడిని, నీ ఇంటికి వచ్చేవాడిని, నీ శత్రువును, మిత్రుడిని ఈశ్వరభావనతో చూడు. ఉన్నది ఈశ్వరుడు ఒక్కడే. బేధం ఉన్నప్పడే భయం, కోపం,

అసూయ అన్నీ కూడా. బేధబుద్ధి పోయినప్పుడు అసూయ లేదు, కోపం లేదు, భయం లేదు, పునర్జన్మ లేదు. మీకు ఉన్న ధనాన్ని బట్టిగాని, అధికారాన్ని బట్టిగాని, చదువును బట్టిగాని మాలో ఏదో ప్రత్యేకత ఉంది అని మీరు ఎవరైనా అనుకొంటే అది మీ అజ్ఞానానికి గుర్తు. మీ మనస్సు శాంతిగా ఉంటే ప్రపంచం అంతా శాంతిగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. మీ మనస్సు ఆందోళనగా ఉంటే ప్రపంచం అంతా ఆందోళనగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. మనస్సుకు వేరుగా ప్రపంచం లేదు, మాయ లేదు. అది అణిగిపోతే ఏమీ లేదు. అమనస్కస్థితి పొందినప్పుడు పునర్జన్మ ఆగిపోతుంది.

మనకు బయట శుచి ఎంత అవసరమో లోపల శుచి కూడా అంతే అవసరం. మనం చేస్తున్న పని మనకు శుద్ధి తీసుకొనిరావాలి. నీ మాట సరళంగా ఉండాలి, నీ ఆలోచన నిర్మలంగా ఉండాలి, కపటం పనికిరాదు. చెవుల ద్వారా వినేది, కళ్ళద్వారా చూసేది మనస్సు. ఇది లోపల ఉన్న పనిముట్టు. శరీరం కాలిపోయినప్పుడు ఇంద్రియాలు కాలిపోతాయి కాని మనస్సు కాలదు. పుష్పాల నుండి వాసనను గాలి ఎలా మోసుకొని పోతుందో అలాగ మనస్సు నీ లోపల ఉన్న వాసనలను, తలంపులను ఒక్కటి కూడా విడిచిపెట్టకుండా మోసుకొని పోతుంది. నీవు చేసిన పనులకు, నీకు వచ్చిన ఆలోచనలకు భవిష్యత్‌జన్మలలో నీచేత సమాధానం చెప్పిస్తాడు, నీవు ఎత్తుకు ఎత్తు అనుభవించాలి. ఇది కర్మసిద్ధాంతం. మంచి మాట, మంచి చేత, మంచి ఆలోచనలు ఎందుకు అంటే వాటివలన నీ అంతఃకరణం శుద్ధి అవుతుంది. అరుణాచలాన్ని స్మరించగా, స్మరించగా మనస్సు శుద్ధి అవుతుంది, అది పల్చబడి చిరిగిపోతుంది, అప్పుడు ఉన్నది మోక్షమే. మనం గొప్పలకోసం, గౌరవాల కోసం మంచిపనులు చేస్తున్నాము అనుకోండి, అవి నాసిరకమైన ప్రేమలు. వాటిని చూసి ప్రపంచం మోసపోవచ్చుగాని భగవంతుడు మోసపోడు. నాసిరకమైన ప్రేమలవలన, పనుల వలన నీకు మోక్షం వస్తుందా? నేను వేరు, భగవంతుడు వేరు అనే భావన నీకు ఉంది. నీవు భగవంతుడిని ప్రేమిస్తాను అంటున్నావు. భగవంతుడిని ప్రేమించి, ప్రేమించి దాని శిఖరాన్ని అందుకొంటే ఆ ప్రేమ ప్రవాహంలో నీవు పోతావు, దేవుడు మిగులుతాడు అంటే రెండోది పోతుంది. రెండవది లేనిది సత్యం, రెండవది లేనిది జ్ఞానం, రెండవది లేనిది అమృతత్వం.

మీరు మంచి చేయండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మీరు చేసే మంచి పనుల వలన లోకం ఉద్ధరింపబడుతుంది అని కాదు, మంచి చేయటం వలన, మన బుద్ధిలో ఉన్న

దోషాలు పోతాయి. నీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు పోయినప్పుడు లోపల ఉన్న పరమాత్మ నీకు వ్యక్తమవుతాడు. మనకు చాలా డబ్బు ఉంది, పాండిత్యం ఉంది, పెద్ద పదవి ఉంది, అన్నీ ఉన్నాయి, అయినా మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి, వాటిని ఏమి చేసుకొంటారు, మీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే అది జ్ఞానం ఎలా అవుతుంది. కర్తృత్వబుద్ధి నశించే వరకు మిమ్మల్ని దుఃఖం వెంటాడుతుంది. నీకు శాశ్వతంగా దుఃఖం రాకూడదు, అది పరమస్థితి. సాధన చేయగా చేయగా ఏదో రోజు కలిసి వస్తుంది. ఎదురు చూసినట్లు ఉండకూడదు. మీరు మంచి చేసారు అనుకోండి, ఆ ఫలితం మీకే ఇచ్చేస్తాడు ఎందుచేత నంటే ఆయనకు ఏమీ అక్కరలేదు, కర్మఫలం కోరవద్దు అని భగవంతుడు చెప్పాడు కాని ఫలితం ఇవ్వనని ఆయన చెప్పలేదు. మన మాటలే, మన ఆలోచనలే మనలను బంధిస్తాయి. అనుకొనేవాడు జీవుడు, ఏమీ అనుకొనివాడు దేవుడు. అనుకొనేవాడు బంధింపబడతాడు. ఎట్టిపరిస్థితులలోను మీ శాంతిని పాడుచేసుకోవద్దు, శాంతచిత్తమును కాపాడుకోండి. పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేకపోయినా మీరు శాంతిగా ఉంటున్నారు అనుకోండి, అప్పుడు భగవంతుడు మీకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఎవరైనా పొగిడితే నీకు పొంగువస్తుంది అనుకో, ఎవరైనా విమర్శిస్తే నీవు కృంగిపోతావు అనుకో నీవు ఇంకా భక్తిమార్గానికి ఫిట్ అవ్వలేదు అంటున్నాడు పరమాత్మ. పొంగటం, కృంగటం ఇవి లోకమానవుడు చేసేపని నీవు భక్తుడవు అయిఉండి నీకు ఈగోల ఎందుకు? నిందను, స్తుతిని తట్టుకోలేకపోతే ప్రాపంచిక మానవుడికి నీకు తేడా ఏమిటి? అంటున్నాడు. మంచిపనులు చేసిన ఈ లోకంలోనికి వచ్చి వెళ్ళిపోయిన గుర్తు ఎవడైతే కోరడో వాడు నిజమైన మంచివాడు. ఈ ఘనత్వం, ఈ నీచత్వం మనోదేహములకు సంబంధించినవి. మనోదేహములను దాటితే ఘనత్వం లేదు, నీచత్వం లేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 20-10-05, కైకలూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ ప్రవచనాలు అన్నీ జ్ఞానయజ్ఞాలు, సబ్జక్టు మీ అంతట మీరు చదువుకోవటం కంటే, ముందు శ్రవణం చేసి తరువాత చదువుకొంటే బాగా అర్థమవుతుంది, దాని తాలుక సుఖం మీకు తెలుస్తుంది. మీలో ఎవరికైనా కష్టాలు ఉన్నా, ఇబ్బందులు ఉన్నా, ఒకవేళ మీ దేహప్రారబ్ధం మీకు అనుకూలంగా లేకపోయినా వీటినన్నింటిని కూడా మనం భక్తి వలన అతిక్రమించవచ్చు. మనకు ఉన్న భక్తి నిజమైతే కుటుంబపరంగా కాని, సమాజపరంగా కాని ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా